

skridtspartiet. Ville V og K så ikke have brugt dette snævre flertal?

Vi har udtalelser fra hr. Anders Fogh Rasmussen under valgkampen om, at selvfølgelig skulle såvel Dansk Folkeparti som Fremskridtspartiets stemmer tælles med i et borgerligt flertal. Det er sikkert og vist; det borgerlige flertal ville naturligvis blive brugt.

At dette flertal ville have ført en helt anderledes politik, er selvk klart. Og konturerne kender vi fra V's og K's 100-dages-plan: massive skattelettelser til erhvervslivet, afskaffelse af lejeværdien af egen bolig – i øvrigt til ugunst for de nye boligejere, som man i parentes bemærket nu er så fantastisk optaget af – massive skattelettelser i størrelsesordenen 30-35 mia. kr., daglige skattelettelser de første 100 dage under V-K regeringen på over 300 mio. kr. om dagen.

Det var opskriften: juleaften året rundt eller i hvert fald de første 100 dage, for der er jo altid en regning, der skal betales. Og den regning, som V og K ville skrive ud, skulle i givet fald betales gennem offentlige besparelser i en tilsvarende størrelsesorden, for Venstre og De Konservative taler jo nu igen om, at alternativet til regeringens pinsepakke er offentlige besparelser.

Men kan vi så ikke få en konkret anvisning af, hvor de mange milliarder i offentlige besparelser skal findes? Er det på ældreområdet, er det på daginstitutionerne, er det på sygehusene, er det på folkeskolen, er det på politiet, er det på militæret? Er det her, V og K vil spare, eller er det som under valgkampen kun Copy-Dan, som i øvrigt ikke er en del af statsbudgettet, man tænker på?

Kan vi ikke få blot et par konkrete anvisninger her i dag? Nu har man jo igen chancen. Nogle af os forsøgte i går uden held, men lad os nu se, om der ikke er bedre held i dag.

Venstre og Det Konservative Folkeparti havde muligheden for at sætte handling bag ordene om, at de ville være med til at fremtidssikre dansk økonomi og sikre grundlaget for velfærd, men nej. Og de fik et reelt tilbud med indrømmelser over for alle deres krav, men takkede nej; de ville ikke lægge navn til den nødvendige politik, de vil en helt anden, uansvarlig politik, hvor blandt andet lejeværdiens afskaffelse fortsat spiller en afgørende rolle.

Det er, som om de to partier ikke har indset, at de faktisk tabte valget, selv om jeg både har set og hørt, at hr. Anders Fogh Rasmussen stadig væk mener, at de vandt valget med 89-89.

I Socialdemokratiet er vi tilfredse med, at der her i salen er partier, der tør tage et ansvar, når det gælder. Men vi er også fulde af fortrøstning over, at Venstre og De Konservative samt andre ansvarlige borgerlige partier vil vise det nødvendige politiske mod i fremtiden og indgå i et konstruktivt samarbejde om den nødvendige politik. For al erfaring viser, at de korslagte arme ikke i længden kan holdes ind til kroppen uden at komme til at virke som en selvpåtaget spændetrøje, og derfor ser vi frem til, at også Venstre og De Konservative vil vise det nødvendige politiske mod og den nødvendige politiske spændstighed og søge indflydelse på fremtidens politik.

Socialdemokratiet er fortsat tilhænger af det bredest mulige samarbejde om en fast og ansvarlig økonomisk politik, men vi har naturligvis også en politisk retningsans, sådan som den er defineret i regeringens plan »Danmark 2005« med vægt på social retfærdighed, økonomisk ansvarlighed, politisk troværdighed og miljømæssig bæredygtighed. Det er målet for Socialdemokratiet, og det er det, vi ønsker at samarbejde om til gavn for fremtidens Danmark.

Tredje næstformand (Margrete Aukén):

Der har nu meldt sig 12 medlemmer med korte bemærkninger, og jeg regner med, at der kommer flere. Og det bliver sådan, at fem ad gangen får ordet i 1 minut, før ordføreren får lejlighed til at svare, og den første er hr. Frank Aaen og derefter fru Pia Kjærsgaard.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Pinsepakken har en udmærket social profil, men det billede, som vi dér er med til at tegne sammen med regeringen, er regeringen nu i fuld gang med at ødelægge: lukning af Kommunehospitalet, opgivelse af at fjerne ventelisterne til daginstitutionerne, for lidt hjemmehjælp, for få plejehjem, en ringere boligstøtte. Hver dag sit dårlige signal.

Det hænger ikke sammen. Man kan ikke den ene dag lave noget, der ser socialt rigtigt ud, og så dagen efter systematisk bombe det hele ned med asociale ideer – dårligere SU, og hvad ved jeg – der hele tiden strømmer frem.

Jeg kan godt forstå, at vælgerne ikke kan forstå, hvad der foregår, for den ene dag prøver man at tage mod til sig og lave noget, der er rigtigt, men det meste af det, man gør, går i den